

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 6
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.
N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—
Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.
Manuscrisurile nu se întorc.

TRIBUNA POPORULUI

Arad, Str. Aulich

INSERTIUNILE
pe 1 linie: 7 cr.; a doua oară
a treia oară 4 cr. și
de 30 cr. de fiecare
oriune.

Atât abonamentele
insertiunile sunt a se
înalte

Scrisori nefrancate
nu se primesc

Friguri și ferbințeli...

(Sl.) Desfașurarea stărilor în Austria îi face pe îngâmfații noștri grandomani pe zi ce merge tot mai mult îngrijați și zăpăciți, deși foile lor toate fără deosebire în nuanță, dela archioficioșii rabini ai lui „P. Lloyl” până la cele mai independiste-radicala ciuperci și șopărie otrăvitoare ce răsar dimineața și seara cu preț de un creișar, arată pe fanfaronii îmbrumurați rizlud pe de-o parte cu bucurie reuțicioasă meșteșugită de „chaosul”, de „stări destrăbălate”, de „conglomeratul fără rost”, etc., în care se sbat sermanii „os-trakok”, ear' pe de altă parte bătând din pinteni șterând cu făloșie ridicolă, arătând cu obrăznicia parvenitului cât sunt de tari și mari, cât e de „consolidat” statul lor, încât nu mai trebuie decât vre-o 10—15 ani pentru a fi întrupată cu desăvârșire „ideia”, cea caraghioasă și totdeauna criminală. Ear' intru accentuarea curagiului și măririi și vieții lor, aruncă nebunește, din păcate nesuperați, cu buzdugane și săcuri adevărat naționale asupra pacincilor conlocuitori nemaghiari.

În fapt așadar' bucuria lor ar trebui să fie sinceră și neconturbată, trairnică, de neatins de năpastele susținute ce sbuciumă, „descompun” Austria, astfel că cu cât ele sunt mai mari, mai amenințătoare, cu atât mai mult ar trebui să crească veselia și speranțele stăpânilor noștri; în fapt ar trebui să iubească tot mai tare de prăpădirea lui „megis hunczuta nemet”. Așa ar fi să fie, după logica omului cu gândire neconturbată și conștiința liniștită asupra celor ce au să urmeze, când tu însuși ți-ai făcut datoria și n'ai nimic îngreunător pe suflet.

Dar' tocmai aici e buba. Că dragii noștri grandomani și îngâmfați n'au, — căci nu pot avea — nici gândire neconturbată, nici conștiința liniștită, îngreunându-le amândouă sufletul și întunecându-le mintea. D'acolo fenomenul psihologic, că de câte-ori „chaosul”, „stări destrăbălate” devin într'adevăr serioase, ear' nu numai așa din glumă, ca de spaimă, prin oasele patrioților de toate culorile trec fiori, îi apucă friguri: pe unii cele reci, ear' pe alții inferbințeli, ear' în capul lor e zăpăceală, astfel în cât apoi nu mai știu încotr'o să o deie și să apuce, unde e mântuirea patriei și a națiunii (cele „singure alcatuitoare și susținătoare de stat”, bine înțeles): să li țină ca până acum cu Nemții, ori cu Slavii, ori să se arunce chiar în brațele lui Lueger, ne-curatul și sbiciuitorul neîndurat, care s'a jurat, că „nu va odihni mai curând până nu va înfige steagul negru-galben pe palatul domnesc, dela Budă”? Unul din cei scuturați de frigurile reci, — înțelegem pe guvernamentalii — vice-președintele Dietei Láng Lajos scosese, precum expusesem la timpul seu, o broșură, sub titlul de: „Naționalitățile în Austria și Ungaria”, în care, spre uimirea întregii lumi și a nației proprii, după ce cu date statistice dove-

dește că în Austria elementul slav în acești din urma douzeci de ani a crescut enorm, atât ca număr, cât și ca element de cultură, ajunge la următoarea concluziune: Este foarte natural și drept, ca elementul german să-și peardă hegemonia. Ear' federalizarea statelor, chiar cu riscul, ca elementul slavon să câștige în preponderanță, nu poate fi un lucru displacut statului ungar; declară deci Ungaria dispusă a încheia pactul economic și cu o Austria în care centralismul german nu se mai accentează, ei ajung la valoare tendințele federaliste, etc.

Am arătat îndată atunci, în nrul nostru dela 10 Aprilie n., la ce concluziuni de logică ungurească ajunge politica guvernamentală de frunte, cel cuprins de friguri reci, neadmitându în cumintenia lui fațărăta aceeași evoluțiune și validitate a principiilor și lucrurilor, ei zicând, în esență că: în statul ungar sunt alte relațiuni, aici naționalitățile, deși formează majoritatea cetățenilor, maghiarizarea face însă progres.

Să vedem acum pe unul dintre cei apucați de friguri inferbințate, carnelionul apponyisto-independisto greșefăresc din „Budap. Hirlap”.

În nrul seu dela 15 c., îngălbinindu ce este de spaimă „chaosului” de încă are să urmeze în Austria, spre a se desmeteci cumva și pune chiar întrebări primordiale întocmai ca un om, care în urma prostiilor sau păcatelor sale, se pomenește deodată înaintea unei încurcături mari, anume că: „cum s'au desvoltat împregiurările în Austria, de au putut ajunge până aici?” și apoi: „cine e de vina?” La a doua întrebare își dă imediat răspuns și găsește două cauze: în susșirea Nemților de a nu putea trăi cu alții laolaltă și apoi — Tiszcz Kálmán, care . . . . „poate nici odată n'a înțeles și n'a priceput, că focul ce preface casa vecinului în cenușe, poate să sară și asupra lăcășului nostru”; care „nu este bărbat de stat cem eu fost Deák și Andrássy . . . și încă vre-o sută de imputări îi aruncă, numai cea adevărată nu: îngâmfațarea asiaticismului seu băștinaș.

Discutând asupra modului și chipului cum s'au desfașurat împregiurările de dincolo, îi atribuie, în ignoranța prefacută, prima vină lui Taaffe, în urma politicii caruia „Cehii s'au desvoltat cu putere elementară” . . . astfel încât „au înfițat astăzi și provincia Austriei-de-jos, ba chiar Viena”; apoi „Slavii din Sud s'au trezit la conștiința națională”; în Carniolia, Carintia și Stiria „Slovenii biruiesc pretutindeni”; în sfârșit „și Polonezii, cari atâta s'au temut până acum de federalism, astăzi au adoptat lozincă solidarității slave”.

În fața acestei grozave naluci, eată cum se zăpăcește:

„Chestia retroirii pactului, pe care o consideră dinoace și dincolo de Leitha ca o necesitate de stat de prima ordine, se reduce la ceva cu totul secundar pe lângă aceste momente mari politice. Astăzi împregiurările s'au desvoltat până într'acolo, încât nu mai este vorba de uniune vamală, ori tractat vamal (cu tarif autonom), de Reichsrath ori de § 14, ci întrebarea este:

poate să rămână oare Ungaria în legătură strinsă cu Austria? . . . Căci . . . „Austria slavă ascunde în sine primejdiă de neprevăzut pentru Ungaria”.

Această privire a lucrurilor, zice „B. H.”, nu isvorește din vre-o „lipsă de credință lașă”, ori din „frică”, nu, de unde! . . . „dar” zice, ar fi ușurătate păcătoasă, a spori greutățile și piedicile ce stau în calea consolidării statului unitar național”.

Inferbântat cum apare în mod firesc și meșteșugit de toate aceste perietorii, fie reale, fie închipuie, apponyisto-independistul se întreabă: „ce politică ar trebui să urmeze Ungaria față cu stările din Austria? Si „răspunsul nu poate fi altul decât: a rămâne credincioși și alipiți la politica lui Deák și Andrássy”. Ca atare „Ungaria nu poate trăi în legătură strinsă cu Austria cea slavă; urmarea unei politici preponderante slave în Austria nu poate fi decât despărțirea desăvârșită, un „uea personală” . . .

Până aici toate bune și frumoase; dar' unde e bărbatul de stat de talia celor doi amintiți, care ar fi în stare și harnic de această misiune? — se întreabă la sfârșit patriotul îngrijit. A arătat odată și el, adevărat Banffy cel mustăcios și rustic energie, trântind pe Kálmány, dar' „acuma zice — ar fi privilegiul de a-și arăta cea mai mare istețime și îndrăzneală politică”.

Că oare harnic este ori ba „caporalul de panduri, al țerii” (országos pandur-kaplár) pentru îndeplinirea acestei dorinți patriotice, am voi să ne spunem și noi părerea, dar' pentru astăzi destul taxând expectațiunile lui „B. H.” et. comp. de:

Friguri și ferbințeli.

Al doilea proces de presă al nostru. Suntem încunostințați, că procuratura ni-a intentat nou proces de presă pentru agitație. Eri ni-au sosit a'ēja citațiunile la adresa dlor A. Popovici-Barcianu, editorul foii noastre și I. Russu-Șirianu, redactorul nostru șey. Au fost citați a se presenta judelei de instrucție pe ziua de 16 Iulie, dar' am bii nefiind în Arad, citațiunile decamdate n'au putut fi înmanate. În cură nă vom arăta care e articolul în crim inat.

Vizita Regelui României la Petersburg. Șă care va fi, în mod aproape sigur, întinerul pe care-l va urma Regele Carol I în călătoria sa la Petersburg, orașele pe care le va vizita și suita pe care va avea-o:

Suveranul va pleca din țară în ziua de 12 Iulie, trecând prin Bucovina, Galizia și Polonia rusească. Va dormi o noapte la Varnovia.

În ziua de 16 Iulie va fi la Petersburg, în ziua de 15 Iulie Prințul Bulgariei părăsește capitala Rusiei.

Marșestatea Sa va fi însoțit de Principele de Coroana, de d. Dimitrie Sturdza și d. E. E. Stătescu.

Ca suită militară va avea pe d. general Vișdăscu și pe trei din cei patru adjutanți ai săi, și anume pe d-nii coloneli Georgeșcu și Manu, și pe d. maior Crațovșchi.

Cehii și Maghiarii. Ne ocupăm la locul prim de broșura, eșită pe la începutul lui și ept ilie din peana vice-presedintelui di-

etei maghiare, Láng Lajos, despre Naționalitățile din Austria și Ungaria. În fascie din Iulie și a „Revistei ceh” din Pr omul politic și deputat la Reichsrath, Kramarz, publică un studiu ca răspuns, Láng.

Expunerilor acestuia le zice Dr. Kralic, dela început că sunt o politică matematică trează și reală. Trăgând o paralelă între interesele Cehilor și ale Maghiarilor, ei leagă pe amândoi de monarhia comună zice la un loc: „Că Maghiarii socotesc încheierea federalistică a Austriei, este remarcant și că dovadă despre maturitatea politică neobișnuită a persoanelor conducătoare din Ungaria.”

Vorbind apoi pe larg despre această temă, autorul ajunge la următoarele concluziuni:

A crede, că Maghiarii se vor lăpăda de dualism, ar fi o naivitate politică . . .

În Majoritatea parlamentului austriac sunt reprezentate toate națiunile din Austria (Nemții prin partidul poporal-catolic R. „Tr. P.”), ear' ideea conducătoare a acestei majorități este, ca Austria să nu fie slavă, nici germană.

Cehii nu nutresc nici cea mică voință de a se amesteca în treburile administrației și a ataca dualismul; ca, toate puterile lor pentru a valf rila regatului lor și ale celorlalți su-Austria, precum și de a menține drepturi. Ei simpatisează cu Slavia; dar' ei știu, tot așa copii, acestia înșși, că rezultat' medicadrepturile naționalităților pînă de însăși potența Slavilor, tot a neamurilor nemaghiare din Ungaria.

Drept, corect și cât se poate de logic politicește vorbind.

Un german despre Maghiari. Deputatul în reichsrath Dr. Lecher, ce-l care, pe timpul obstrucției din Noemvrie trecut a vorbit nelutruerupt 26 oare, a ținut zilele aceste în orașul silesian Bielitz o cuvântare despre situație, cum o înțelege el că rezultă în urma așirii guvernului ungar, cu așa zisul tarif autonom vamal. Dr. Lecher zise între altele:

Direcțiunea naturală pentru exportul industriei austriace are drept țintă țările balcanice. În urma faptului, că Ungaria față cu importul de vite din aceste țeri luase o poziție bruscă respingătoare, statele aceste au fost silita a recurge la represalii, cari au pricinuit rane adânci exportului industriei noastre.

„Politica comercială nenorocită a monarhiei, urmată de dragul Maghiarilor, precum și politica de naționalități cea fără ori-ce scrupul a Ungariei, au făcut statele balcanice, că ele vîd în monarhia întregă dușmanul lor economic și național. Ele sunt așa zicând cu sila respinse dela alipirea firească, ce ar trebui să o găsească spre meazăzi și apus. Politica comercială, care include Bulgariei și Sârbiei granițele monarhiei, stlește ambele aceste state a lua direcția planurilor lor viitoare spre Marea Egeicăși Salonicchi; din ceea ce se naște un obiect de ceartă latent, din cauza căruia poate să izbucnească la ori-ce moment lupta în Peninsula-balcanică” . . .

Drept și adevărat, pe care noi îl repetăm adese-ori, încât nu ne pare nimic nou în aceste enunțaiuni. Vorba vine numai, până-când va ține încă era „fanfaronadeilor înșelătoare maghiare — precum spuse acum câteva zile „Nar. Listy” vorbind tot despre această temă — căroră ar trebui să se deie odată șah prin cinste și energie”.

Că nu poate să dureze prea mult, sunt-m tare convinși.

Ju triumf al nostru

Ziua de Sf. Petru Reuniunea română muzică și gimnastică din Brașov a dat concert în comuna Bușteni (România) de frumoasa vale a Prahovei.

A fost o adevărată serbare și un triumf pentru harnica reuniune a fraților noastră brașoveni. Ziarele din București scriu cu tărie încântare, ear' cei ce au asistat, apă cum ne scrie corespondentul nostru din București, vorbesc cu o mare însuflețire despre artistică prestare a Reuniunii. Așa însuflețire nu s'a mai văzut de cât la București, în anul 1895, la Rusaliu, când a concertat la Ateneu în prezența Reginei Reuniunea de cântări din Sibiu.

Eată ce ni-se scrie privitor la concert:

La oara fixată sala era plină. Din Sinaia veniseră gen Vlădescu, prefectul palatului, col. Pressan, adjutantul regal, d-ra Casimir, d-ră de onoare a prințesei Maria, dl D'Allorso, dl și dna Tache Ionescu, etc.

Președintele Reuniunii e dl G. Chelariu, prof. la liceul din Brașov și dirigentele corului e dl Pant. Dima prof. la același liceu

Corul reuniunii numără pe d-nele Elvira Navrea, Victoria Onițiu și Maria Groza.

D-soarele: Maria Bogdan, Valeria Branște, Valeria Găvrus, Iosefina Glodariu, Victoria Moldovan, Maria Navrea, Maria Bogdan, Elena Coleșa, Eleonora Dima, Ecaterina Muntean, Lolou Nastasi, Agnes Nastasi, Elena Neguț, Elena Popea, Maria Po Dora Pușcariu, Bălașa Panțu, Maria Periu, Eugenia Sfetea, Maria Sfetea, a Stinghe, Maria Scurtu, Eleonora Ecaterina Bogdan, Zoe Damian, Eulorian.

N. Bărsan, V. Baboie, G. Vățăyan, David, St. Bărbuceanu, N. Groza, S. P. Percea, P. Dan, L. Butnar, Pr. (Su. Al. Străvoiu, I. Murăroiu, G. Birea, C. Aber, A. Ciortea, I. Pricu, Stucovici.

instr. de coarde se compune din: Dr. E. Lemény. (celo) Oscar Ann, (violă) Fr. Zeidner (viol sec), Fr. Linen (violină).

Cu o măiestrie și fineță de muzicanți desăvârșiți „Reuniunea” a cântat următoarele piese:

„Cântec de excursiune”, cor mixt, de J. Rheinberger; „Copilă tinerică”, cor mixt de G. Dima; „De când mândrul m'a lăsat”, cor mixt de G. Dima; „Rămas bun codrului” cor mixt de Mendelssohn-B; a) „Ce faci Ioană?” b) „Cucule cu spană sură”, coruri mixte de G. Dima; „Vino n codru” de Eminescu, cor mixt de Huber; „Trei cântece populare”, cor mixt de Mendelssohn-B.; „Două inimii”, „Horă”, cor mixt de G. Dima.

Quartetul s'a ilustrat cu un Allegro și Romanță din quart. de Mozart și un Andante și Allegro furioso din quart. 74 de Haydn.

Mai multe piese s'au bisat. Aplauzele au fost furtunoase și date atât artiștilor cât și celor ce veneau de dincolo să ne arate că

Toate se răsună.

Toate lucrurile se răsună cu vremea, dar' mai virtos se răsună greșelile, cari pot proveni din voie, ori fără de voie, din ușurătate ori din bunătate. — Și sunt a-mare răsunările acestea, căci de regulă acolo te ating, unde ești mai slab, mai gîgăș. — Unii le recunosc, și-le explică și suferă muștrări de conștiință, alții sunt orbi și și-le explică ca provenite din actualitatea lucrurilor, din răul lumii.

Și pentru unii și pentru alții suferințele sunt grele, cu deosebirea, că până-ce cei de mai înainte își caută mângăere în trecut, în conștiința lor, până atunci cei din urmă stau pironiți cu privirea în viitor căutând mângăere în ale vremuri.

Amendouă clase însă uită cu desăvîrșire prezentul, unica proaptă, care încă li-ar mai pute ușura starea lor sufletească, și de aici apoi rezultă numărul cel mare al nemulțumirilor, pe cari aproape zilnic le întâlnim, acasă, în birt, pe stradă și la biserică.

Nu știu ce legătură este între vre-o greșală comisă în trecut și între realitate, fatumul de azi, dar' că aceasta se demonstrează puternic prin fapte, voi încerca a enara o istorie întemplată în sinul unei familii de frunte din provincie.

Eram la bal, anul 1896 în sala dela C. Am întreprins o campanie adevărată contra

graiul românesc a rămas întreg și simțirea tot așa...

Eată acum ce serie muzicianul E. D. Fagure într'un ziar din București despre Reuniunea din Brașov:

„Reuniunea română de gimnastică și cântări din Brașov”, pe care am auzit-o concertând la Bușteni cu ocazia excursiei ce a făcut în ziua de Sf. Petru și Pavel, mi-a pus în față două feluri de români: români sănătoși, optimiști, cu vorba cum li-e portul și portul cum li-e vorba — aceștia sunt românii conducători de dincolo, și români anemici, firi pesimiste și fără voință, sau cavaleri de buduo re — aceștia sunt românii conducători de dincoace.

Într'un oraș mic ca Brașovul se constituie o Reuniune română de gimnastică și muzică, și în capitala României libere, ci aproape 250 de mii de locuitori, o mână de germani își construiesc un „Liedertafel”, ear' românii duc traiu de homo homini lupus și se mulțumesc a se intoxica izolat prin cafenele...

Să ne spunem cât mai des acest adevăr ca să ne doară și să înțelegem că o reacțiune trebuie să intervie în legăturile noastre sociale.

Reuniunea din Brașov numără fete și tineri din cercurile dirigente: fice de profesori, negustori, profesorii și negustorii inși și fac parte, ear' dirigitate al Corului vechiul profesor Dima, care după ce la crida de matematician din mână, ia baghet și conduce corul...

Și nu i e rușine nimănui să fie... „canta și d'ala nu vezi pieturi intrate în pieptul și d'ea, ci piepturi și sinuri mândre, cu plămân sănătoși, cari inviorează tulpul și mintea — piepturi din cari azi răsună vesele și eroice cântări și cari mâne, în ceasul supreme datorii, vor fi ziduri tari pentru neam...”

Cu gimnastica și cu muzica cei de dincolo vor face înmuit mai mult, de cât noi, cei de dincoace, cu fraze sau suspine neputincioase.

Exprim aci o dorință: să căutăm la iarnă să vină „Reuniunea” din Brașov în Capitală și am încă speranța că ni-ar da o lecție de viață și patriotism, care n'ar rămânea fără folos”.

Eată deci un teren larg și mănos, pe care înadever, ar putea face toate centrele române mare furorare. Fie aceasta un indemn, ca societatea noastră să realizeze și ea cât mai grabnic planul, discutat deja, privitor la înființarea unei reuniuni ca cele dela Sibiu și Brașov, cari ni-au câștigat onoare și simpatie în toată România.

Serbările dela Constanța.

(Coresp. part. a „Tribunei Poporului.”)

1/13 Iulie 1898.

V'am trimis o telegramă privitoare la serbările d'acici. Vă transmit acum amănunte.

Sosirea trenului regal. Înainte de sosirea trenului regal, la debarcader e o afluență foarte mare de lume.

Trupe din toate armele aflate în garni-

zonă sunt înșirate dealungul cheiului pe o distanță mare.

Pe bordul pachebotului „Regele Carol I” se află în capetul din stânga al vasului echipajul ofiteresc în mare ținută, personalul agenției române de navigație și al inspectoratului, d. d. ministrii, consuli din localitate și ziaristii.

La ora 3 și 40 m. 21 de lovituri de tun anunță sosirea trenului regal.

În același timp clopotele tuturor bisericilor din oraș încep să sune.

Când trenul intră în port muzicele cântă imnul regal și trupele dau onorurire militară.

Atunci din pepturile miilor de oameni cari se aflau de față izbucnesc strigăte entuziaste de „ura”.

Când M. S. Regele și AA. LL. RR. prințul Ferdinand și prințesa Maria se dau jos din tren, d. Schina, primarul orașului. Însoțit de consiliul comunal și de cel județean oferă tradiționala pâne cu sare.

Cu același tren au sosit d. D. Sturdza președintele consiliului de ministri, care la Mogoșoaia a întimpinat pe Suveran și s'a arcat în trenul regal.

Ceremonia sfîșieră. În urmă M. S. Regele și AA. LL. RR. urcându-se pe bordul pachebotului „Regele Carol I” sunt conduși de d. d. maior Coandă, Saligny, directorul căilor ferate și d. Cott-seu, șeful serviciului de mișcare, care prezintă pe funcționarii portului.

Pe puntea superioară a vaporului M. S. și AA. LL. RR. sunt întimpinți de P. S. S. Episcopul Dunării de jos însoțit de zece preoți, cari oficiază apoi serviciul religios.

Actul comemorativ. După aceea dl I. Brăveanu, ministrul de lucrări publice dă cetire următorului document:

„Dela luarea în stăpânire a Dobrogei, dela luarea în stăpânire a Dobrogei, prin care s'au dela de ani, în cursul mării, trecut-au 20... se vorol Meu cărora n'incetat Eu și... au lăne-am gândit și am muncit... sam fără rod mijloacele puternice de propășire, pe cari le-am redobândit țării în războiul Independenței prin vitejia ostirei Noastre.

„Dupa clădirea mărețului pod „Regele Carol I”, după punerea în lucrare a portului Constanța, ajutat de D-zeu am înființat serviciul maritim al Statului român pentru a face un pas nou și hotărîtor în dezvoltarea noastră economică.

„Serbăm azi botzul vasului celui mai însemnat „Regele Carol I”, care împreună cu „Prințesa Maria” asigură mersul regulat și repede din Europa occidentală pe căile noastre maritime spre țărmurile orientale ale mării Mediterane.

„Fie ca aceste vase „Regele Carol I” și „Prințesa Maria” să brăzdeze tot mai întinse calea spre orientul depărtat, să poarte cu bine și cu fală steagul și numele României.

„Fie ca serviciul nostru maritim să și ajungă în plin menirea de a spori propășirea economică și prestigiul național așteptând astfel roadele cele mai fru-

moase prin marele avânt dat activității noastre maritime.

„Am voit să fu față însumi împreună cu AA. LL. RR. la botzul acestor vase, cari s'au sfîșit de P. S. S. Episcopul Dunării-de-jos azi, 1 Iulie 1898 și al 33-lea an al domniei Mele, fiind martori ministrului mei, președinții, biuroaurile, Corpurile leguitoare, demnitarii statului clerici și civili, în și fața poporului Meu”.

După aceasta M. S. Regele și AA. LL. RR. prinții moștenitori și ministrii au iscalit acest document.

Excursia pe mare. Suveranul și prinții moștenitori, ministrii, demnitarii statului, oficerii, preoții și ziaristii s'au urcat apoi pe bordul vasului „Prințesa Maria” care s'a pus în mișcare, făcând o excursiune în largul mării, care a durat aproape o oară.

Muzica cântă în continuu, ear' prințele asistenți domnește o veselie de nedescris.

Toate vapoarele aflate în port erau decoreate și făceau onoruri.

Marea e liniștită și timpul admirabil. Entuziasmul e mare.

La reîntoarcerea vaporului „Prințesa Maria” a început o ploaie.

Banchetul. Ploaia continuând, prânzul regal și banchetul au loc în saloanele pachebotului „Regele Carol I”.

În saloanele clasei I, unde sünd M. S. Regele și AA. LL. RR. Prinții moștenitori, se mai află și ministrii; d. Luca Ionescu prefectul județului; Schina, primarul orașului; d-nii Eugeniu Stătescu, Tache Protopopescu, Mișu Schina și alți demnitari ai Statului.

În salonul de clasa II sunt funcționarii superiori ai căilor ferate, ai poștelor, ai serviciului maritim, consuli și ziaristii.

Muzica regimentului 34 de infanterie cântă în continuu.

Entuziasmul e foarte mare.

S'au ridicat toate la ambele mese: pentru sănătatea părechi regale, a prințelului moștenitor, pentru propășirea țării și pentru guvern.

Și în oraș animația e mare.

Serata societății Petru Maior.

(Urmare și sine.)

D soara Elena Fabian, profesoară (Beiuș) dela: Paul Papp, adv. 5 fl.; d-soara Viora Ignat 2 fl.; Nicolae Diamandi, profesor 2 fl.; Dumitru Negrean, comerciant 2 fl.; Nicolae Cristea, propr. 2 fl.; Aurel Lazar, industriaș 2 fl.; Dr. Constantin Popovici, adv. 2 fl.; Dr. Florian Stan, profesor 2 fl.; Ilie Stan, profesor 2 fl.; Teodor Bulc, profesor 2; Vasilie Dumbrava, profesor 2 fl.; Ilie Frent, notar (Remetea) 2 fl.; Rosalia Andru 2 fl.; Ambrosiu Creț, adv. 2 fl.; Nicolae Radu, forestier 1 fl.; Augustin Tirziu, preot (Negru) 1 fl.; Ignatie Șuta, forestier (Remetea) 1 fl. Suma 34 fl.

D-soara Veturia Velican, (Alba Iulia) dela: Alexandru Velican, avocat 2 fl.; Simeon Micu 2 fl.; Petru S. Cirlea, com. 2 fl.; Malvina Cacovean 2 fl.; M. Nicola 1 fl.; Eufremia Coseriu 2 fl. Suma 11 fl.

D soara Mărioara Zigre (Oradea-mare)

unei dame, carea pe lângă frumusețe și cultura ei mai avea și pretenția de a fi încunjurată de cavaleri și caprițiu ei era cu desăvîrșire vătămă, dacă unul, ori altul încerca numai așa pe de-oparte a simula o nepăsare, neinteresare.

Astea toate mai târziu le-am observat, atunci la moment eram orbit de grațiile ei și n'aveam altă dorință decât veclnic a fi lângă ea, a-i asculta risul ei sburdalnic, a mă delecta în ochii ei negri, și a mă desfata în observările ei adese-ori făcute fără de nici o schinteie de spirit. O grobianitate de pe buzele ei cireșii, era un psalm pentru un creștin bigot, și alusiunile ei egoiste și malițioase le primeam cu adevărată fericire.

Mă preambulam cu ea prin sală. Discutam chestia cochetăriei și ea în discuție adâncită îmi arăta și îmi documenta chiar și prin fapte principiile ei, și știți ce a fost sfîrșitul discuției? Pe nesimțite am fost delăturat, și de lângă stînga ei m'am trezit singur în mijlocul salci.

Și ea?

Încunjurată de o grupă de cavaleri mergea zimbînd, măestrosă în jurul sălei. Părea un felinar cu un aparat mare de lumină, ear' cavalerii păreau a fi fluturii de noapte, cari farmecați, orbiți de lumină sburau mereu în jurul ei.

Și-or arde ei aripile, îmi șoptește cineva la ureche. Era dl U. Un Român de frunte om în vîrstă și cu multă experiență.

Haid' afară, lumea începe a te privi cu

ochi de compătimire. Vin'o la un pîhar de vin. Vinul spală pravul și alungă tristetea”.

„Frate” reluă dl U. cuvîntul după ce ne așezasem la masă, știu ce-ai gândit, și o știu și aceea, că suferi. — Dar' ai să te bucuri, că încă destul de timpuriu ți-s'a dat prilej să te trezești. Eu îți voi ajuta.

Povîrniș, pe care ai început mai înainte ori mai târziu te-ar fi condus la prăpastie, mai înainte la păcat, apoi la răsunarea păcatului și-n urmă? Te-ar fi dat pradă muștrării de conștiință. Acestui judecător rece și mare, care te maltratează, când mai dragă ți-se pare lumea, și te mângăie, te ridică, când gemi sub greul vieții.

Le grăesc dragul meu din experiențele-mi proprii, din sufletul meu și din inima mea. Sunt aceste cântecele mele, blastemurile mele și lacrimile mele.

Nu te spăria de mine. Mă știi bogat. Mă știi cu o nevastă tînără, frumoasă. Mă știi cu copii. Am toate cercințele de-un traiu bun și fericit și te miri, că gura mea astfel grăiește. — Te miri, că om în vîrstă mea, încunjurat de un număr mare de prieteni iutimi, buni și pătrunși de o sinceră iubire față de mine, stimat și iubit de un ținut întreg, cum și poate fi nemulțumit, pesimist chiar.

E conștiința mea frate, ascultă-o. Dar' eu am păcătuit, eu am să și sufer, dar' mi-e datorința morală de a oprî pe cei cari aceeași cale vreau s'o bată, a-i îndrepta spre bine, a-i scuti și feri de suferințele, de cari gem eu și voi gem până la ultima mea licărire de viață”.

Ascultă. — Eram provăzut bine de acasă, Aveam totdeauna bani. Îmi plăcea vinul, cărțile și femeile. Când mă disgustam de una, mă apucam de cealaltă, și le făceam cu pasiune, fără de resonare. Une-ori chiar le împreunam și eram erou în toate, dar' mai cu noroc eram la femei, Oh pe câte le-am compătimit, de câte mi-am bătut joc pentru slăbiciunea lor, și pe câte le-am sedus. Pe toate le-am uitat, una însă și azi trăiește în sufletul meu, mă urmărește ca o fantoamă de ani de zile, și n'are putere să mă scap de ea. Parcă o văd și acum despletită, cu mâinile spre cer, și lacrimi în ochi, cum mă ruga să n'o răscasesc, să nu plec, și să n'o arunc în seriei.

Era nevasta unui profesor, om de omenie intrupată, bun ca o bucată de pâine era mama a unui fiilor de 4 ani și a unei fetițe de 1/2. La început era traiu bun în casa lor, eu vreme apoi profesorul s'a dus studiului științei, ear' doamna a început să se urî. Și știți ce face femeia când urește. . . . ! !

Destul și bine, că încrezut în frumusețea mea, lipsit de ori-ce simț de morală, și șit-am pragul acestui altar sfânt, zdrobit-am traiul bun în casă, desbinat-am două inimii cari odată din iubire adevărată s'or fi împreunat, miserie și nimicire lăsând în urma patimilor mele. . . . ! !

Am venit pentru totdeauna din părtinile acele, m'am așezat în M. medic, dar' fatul și obost am început din nou a bea, a ju-

Nicolae Zigre, avocat 2 fl.; Elena (Borodul-mare) 2 fl.; Dr. Ioan Poinar, jude (Beius) 2 fl.; Ioan Papp, protopresbiter 2 fl.; Artemie Sarkadi, canonic 3 fl.; Nyes, canonic 2 fl.; Aurelia Vulcan 1 fl.; Mihail Popescu, notar (Lazur) 2 fl.; Mihailovicu 1 fl. Suma 18 fl.

Dșoara Livia Nyilvan (Somcuta-mare) 2 fl.; Nicolae Nyilvan 5 fl.; Aureliu Ni- 2 fl.; V. Dragoșiu 2 fl.; Letiția M. 2 fl.; Andreiu Medan 1 fl.; Ra- 1 fl.; Pavelea 1 fl.; Dr. V. Marcu 2 fl.; Pop 1 fl.; Iosif Pop, cons. reg. 5 fl.; Ana Pop născ. Szaplanczay 2 fl.; Ioan 2 fl.; Regina Burdei 2 fl.; Dr. Teofil 1 fl.; August Dragoș 1 fl. Suma 18 fl.

Dșoara Aurora Spăriosu (Uzdin Ozora) 2 fl.; Ioan Grofsoarean 2 fl.; Nestor Onciu 1 fl.; Dr. Ioan Birescu 2 fl.; Ilie Spă- 2 fl. Suma 8 fl.

Dșoara Idu Elca născ. Csato (Cluj) 2 fl.; Basiliu Podoabă, directorul „Economul” 10 fl.; Vasiliu Almășan, 3 fl.; Nicolae Bobeș, secretar 2 fl.; Bilete vândute 14 fl. Suma 29 fl.

Dșoara Marieta I. Iernea, (Ciomocoș) dela: Iernea 2 fl.; Mihail Butean 2 fl.; Vasiliu Butean 2 fl.; Petru Butean 2 fl.; Floriana Butean 2 fl. Suma 10 fl.

Dșoara Veturia Bontescu (Hațeg), dela: Mihail Bontescu 3 fl.; Gavril Suci 2 fl.; General Popovici 2 fl. Suma 6 fl.

Dșoara Iulia Marcu (Bocșa-montana), dela: Dr. Aurel Oprea, adv. 2 fl.; Dr. P. Borlovan, medic 2 fl.; Axente Murășan, comptabil 2 fl.; Iulia Marcu 2 fl.; N. N. 1 fl. Suma 10 fl.

Dșoara Mărioara Spătaru (Vârșet), 4 fl. Dșoara Aurora Mălovan (Măndruloș), 7 fl. Dșoara Augusta V. Vlăduțiu (Turda), dela: Dr. G. Popescu 5 fl.

Dșoara Nicolau Albu (Oena-Sibiului), dela: I. Vajler, preot gr.-or. 2 fl.; N. Albu 2 fl. Suma 4 fl.

Dșoara Aurel Păcălă (Sătmar), bilete vândute în sumă de 18 fl.

Dșoara Minerva Cosma (Sibiu), bilete vândute în sumă de 38 fl.

Dșoara Domnica Chirtop (Câmpeni), dela: Const. Cothisel, preot gr.-or. 2 fl.; Dr. B. Preda, adv. 2 fl.; I. Poruțiu, preot gr.-cat. 1 fl.; Romul Furdui, protopresbiter gr.-or. 2 fl.; Dr. Zosim Chirtop, avocat 5 fl. Suma 12 floreni.

Dșoara Felicia Beleş (Arad), dela: N. Tă- 2 fl.; N. Ghebeleş 2 fl.; N. Rozvan 2 fl.; Familia Beleş 5 fl. Suma 11 fl.

Dșoara Gherasim Domide (Rodna-veche), dela: Fortuna, institut de credit și economii 15 fl.; Gh. Domide, preot gr.-cat. 2 fl.; I. Isp. protopretor pens. 2 fl.; Florian cav. de Porcius, vice-căpitan emer. 2 fl. Suma 21 floreni.

A. Suma venitelor: 757 fl.
B. Suma cheltuielilor: 424 fl. 25 cr.
C. Venit curat: 332 fl. 75 cr.
Adică trei sute treizeci și doi floreni și 75 cr., care sumă s'a trecut la fondul societății „Petru Maior”.

Da aceasta ocazie nu putem să nu exprimăm cele mai călduroase mulțumite on. public româneș pentru prețiosul sprijin material, ce ni-a dat și de astă dată.

Recunoștință datorim și onoratelor doamne,

ceți. Am dus-o cât am dus-o, dar' apoi a început a-mi îndeplăcea și vinul, cărțile, și sufletul meu se dorea din greu după frige. M'am înșurat.

Am luat o nevastă tineră, și cred că am luat-o din iubire, căci inima mea așa mi-o șunea. D-zeu pare că și-a uitat de pe- estul meu, căci cu ochii vedeam cum mă îmbogățiam. Un instinct mă ducea zi de zi la masa de cărți, și un noroc prost mă îndura în credință, că eu sum favoritul ei. Uitasem aproape de nevastă, carea măndră. În floarea vieții își muncea vremea ce cine știe ce fel de gânduri. Când apoi elată, trezit și din un somn greu mi-am lăsat privirea spre vatra mea neglijată de atata amar de vreme, am stat înmărmurit, ca și trăsmit de fulger...

„Bea”, întrerupsu dl U. și două lacrimi cur- zeau înjos pe fața-i sbărcită „Bea, frate, căci în beutură e nectarul ce adoarme, amorțește durerea. Și acum vino”. M'a luat de braț și m'a condus până la ușa stăii și cu un suris sarcastic, dureros îmi nise: „Priveste în sală și vezi pe soția mea!” — Era cocheta încungiuată de fluturii nopții. M'am întors și am plecat scasă. Doi ani n'am mai cercetat nici o petrecere. Ga.

dșoare și onorațiilor domni, cari cu atâta prevenire au binevoit a primi asupra și sarcina atât de neplăcută de a desface bilete. Le exprimăm pentru acest însemnat serviciu, ce ni-au făcut, sincerile noastre mulțumite.

Biletele nevândute precum și eventualele sume încasate până acum rugăm să se trimită direct la adresa societății (Molnár utca 20 II. 10), despre cari vom da seamă ulterior.

Budapesta, 16 Iunie 1898.

Pentru comitet:

Drd. Victor Onișor, Camil Velican,
președinte cassar.

Earși samsarul Păzmândy.

Presă maghiară reîmprespetează ispră- vile lui Păzmândy de când cu politica lui ruso-filă. Se știe, că Păzmândy făcea parte din un consorțiu aventurios, care avea să pună la cale legături de prietenie între Austro Ungaria-Rusia și Franța. În fruntea acestui consorțiu mai stătea un anumit Dr. Rimler, fost funcționar al ministerului de externe din Viena și deputatul Kossuthist Hentaller Lajos. Această politică a aventurierilor a fost însă în curând descoperită și trasi la răspundere toți s'au lăpădat, afară de Rimler, care a avut curajul să-și apere punctul de vedere și să demascheze pe ceilalți.

Acelaș Rimler a publicat mai săptămă- nile trecute o nouă broșură „En Hongrie”, în care revine asupra politicii ruso-file a unor fruntași maghiari și susține în diferite rânduri, că partidul independist a făcut mai dese demersuri pe lângă guvernul francez, ca să-i obțină ajutorul contra Austriei. Se înțelege că în broșură amintește și de Păzmândy și susține din nou, că acesta în anii 1891, 1892 și 1893 a fost activ pentru cucerirea prieteniei unor politicieni ruși.

Păzmândy însă, ca să nu se afle cineva, care să-i dea cizemânt lui Rimler, earși a publicat o declarație, în care se face a nu și nimic de derutele sale cu politica ruso-filă.

Ei! și acum vine lucrul de căpetenie. Rimler grăbește a da portretul lui Păzmândy. Mai susține încă odată tot ce a zis, declară, că are scrisori compromiștoare pentru dînsul, lucru ce arată, că Păzmândy nu merită să deie mâna cu om cinstit”. În declarația ce o face Rimler în foile maghiare, zice: „Astăzi e clar înaintea mea că Păzmândy n'a fost altceva decât un spion prusiano-german ascuns în piele francozo-rusă, și tot- odată un trădător hrănit ca șerpe la sinul partidului independist”. Mai sensațională e declarația lui Rimler când susține, că Păzmândy a dat în 1894 ziarului maghiar „Pesti Napló” un comunicat direct al lui Rimler, pentru-care a primit dela acel ziar drept remunerație pentru tradarea secre- tului, 2000 fl.

Reflectând la activitatea actuală a lui Păzmândy, Rimler susține: „Am înțeles din gura politicianilor de căpetenie, că Păzmândy, deputatul independist, pseudo-prietinul Rușilor, este spionul („spitzl”) plătit al guvernului maghiar nu numai pentru Ungaria, dar' pentru Balcanul întreg”.

Da, e de toate coconășul Păzmândy, pro- tector al Balerinelor, critic teatral învidiat, întreprinzător la „Konstantinápoly” și „Ös- budavár”, politician ruso-fil și anti-rus, samsar al guvernului etc. etc. Noi de mult i-am zis: „Mädchen für alles”.

NOUTAȚI

Arad, 16 Iulie n. 1899.

Manevrele anului acestuia se vor ține, cum se știe, în jurul Timi- șoarei, luându-se cuartir general în Buziaș. Oficiosul „Neues-Wiener-Tage- blatt” anunță, că aceste manevre vor lua dimensiuni mai mari prin faptul, că vor intra în acțiune și vapoarele de pe Dunăre. Vre-o 6 tropiloare vor veni în contact de exercițiu cu ar- mata campestră. Moștenitorul de tron, archiducele Francis Ferdinand va con- duce însuși un corp și adică corpul al VII-lea de armată din Timișoara.

„Valahisarea Maghiarilor” continuă a fi obiect de senzație în „Budapesti Hirlap”. De astă dată e vorba, că Valahii sunt pri- mejdioși în Seminarul central catolic din Budapesta. Se știe că diecesele greco-cato- lice trimit an de an elevi în acest seminariu.

Limb. de propunere e latină, ear' de con- versie cea maghiară și latină. „B. H.” ține a atragă atenția guvernului, că acești elevigreco-cat. în loc de-a conversa ungu- rește se separează de ceilalți, vorbesc și cântă românește și nu sunt destul de ca- valer față de Unguri. Sovinistul organ face propnerea, ca pe viitor acești nepoți de Martiri să fie eschiși sau admisi numai pe lângă cele mai severe condiții.

Abicere^o unui secretar de stat. Intre minisrul de comerț baronul Daniel și secretariul ve stat Vörös László există deja de mult relațiuni încordate, cari au provo- cat în diferite rânduri știri despre o crisă ministerială. Urmarea însă a fost că nu mi- nistru, ci Vörös a pus la dispoziția lui „Neu-Freie Presse” un proiect despre ta- rifa maghiară înainte de-a fi publicat în foile maghiare. Vörös a abzis el însuși, abzierea i-s'a primit.

Printul George. „Frankfurter Zeitung” anunță: în cercurile Curții din Atena se vorbește că deocamdată s'a renunțat la can- didatura printului George ca guvernator al insulei Creta. Printul George, se zice se va logodi în vara aceasta cu fca unui mare duce al Rusiei.

Se cere școală de stat în co- muna Drauț. Din comuna Drauț, comitatul Aradului), ni-se scriu uma- toarele:

„Mai multe lipitori din comuna noastră au petiționat la inspector pentru înființarea unei școli de stat aici. Spre cea mai mare rușine a noastră, în petițiune, pe lângă sus a mîntiții sunt subscriși și vre-o câțiva români, tot slujbași de ai lor. Toți au fost indemnati de a- cele lipitori și de patrioticul nostru notariu. În Dumineca trecută fiind a- dunati mai mulți români la casa co- munală, notariul li-a ținut o vorbire în care zicea că dacă va fi aici școală de stat, atunci nu trebuie să mai deie contribuție etc., și astfel fiind seduși, cu toții glăsuiau: să tră- easca dl notarăș, Dumnezeu să ajute! Săraca plebe numai să se scape de dare și de altele ce trebuie să jertfiască pentru școală și biserică! primește ori-ce condiții! Neștiindu-le numele acelor Români uitați de Dumnezeu, dintre cei subscriși numai pe Petru Tehoș îl pot aminti. Din partemi, ca consătean al lor zic și le fie rușine dacă în felul acesta s'au făcut coadă la topor. Drauțanul.

Nou intendant al operei regale și al tea- trului național, ambele institute susținute de stat, — a fost numit din partea guver- nului contele Keglevich. Se știe că antec- esorul lui a fost baronul Nopcsa Elek, care din pricina desbinării sale cu balerinele a trebuit să se retragă.

Promoție de doctor. Dl Ioan Vajda-Voe- vod anunță promoțiunea sa de doctor în ambele drepturi, întemplantă în 15 Iulie 1898 la 12¹/₄ oare p. m. în sala festivă a uni- versității din Viena.

Nou advocat român. Dl Dr. Iuliu Po- pescu aduce la cunoștință, că în 8 Iulie n. și-a deschis cancelaria advocațială în Murăș- Ludoș.

Admiralul Cervera și — „Enciclopedia română.” Eroul catastrofei maritime dela Santiago, admiralul Cervera ocupă și el loc între capacitățile suscepute în coloanele „Enciclopediei române”. Reflexiile asupra lui se încheie astfel: „La începutul lui Iu- nie respinse atacul Americanilor.” Ear' la câteva zile după apariția fascicolei, în care e eternizat Cervera, s'a întemplant cata- strofa atât de tragică pentru dînsul. Săr- mane Cervera, mai trăi vei oare până la a doua ediție a „Enciclopediei”, să-ți vezi com- pletă biografia?

Din „Marele dicționar Geografic al Ro- mâniei”, valoroasa publicație de sub direc- ția d-lui Tocilescu, a apărut fasc. III. Se găsește la librăria Socec din București.

O avere într'o bibliotecă. — Un aristo- crat aștepta mereu să'i moară un unchiu american, ca să'l moștenească.

În fine unchiul își închise ochii și nepo- tul veni să'și ia succesiunea.

Mare fu mirarea lui când văzu cassa de bani goală.

Totuși știa că unchiul său e un om foarte bogat și că are o avere de peste un milion. Furios că nu găsea nimic, moștenitorul ceru magistratului care îl însoția la face- rea inventarului, să dea ordin să se caute în toate mobilele.

Ajunseră și la biblioteca cu cărți. Când deschise din întâmplare pe Cicero- ne, ce să vadă.

Nu era carte, ci o cutie în formă de vo- lum, plină cu aur.

Mai deschise pe Erodot, pe Omer, pe Dante, etc., toate volumele erau pline cu aur.

Știusse bătrânul american unde să-și as- cundă banii, ca să fie în siguranță.

Iată deci cum, pentru întâia oară, nepo- tul bogătașului a cunoscut valoarea unei biblioteci.

Au apărut:

Păzitorul de pădure s'au principiile fun- damentale ale pădurarilor, în limba română. Se poate procura la editorul Carol Porco- labu în Nemet Bogsán.

Dr. Sterie N. Ciureu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena Consultațiuni cu cele- britățile medicale, și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Medic român în Karlsbad. Med. Univ. Dr. Romulus L. Crăciunu, medic clinic în spitalul univers. Imp. reg. din Viena (Cli- nica dlui consilier de curte Prof. Neusser.) Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena Protector: Majestatea Sa împăratul etc. etc.

Ord. din 1 April—1. Octombrie dela oarele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în Mühlbad- gasse casa „Schwarzes Ross”.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce su- fer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medica- mentele Knoppiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din număta apotecă!

Posta redacției.

Amicului Givu. Sinceră mulțumită tuturor pen- tru surprinderea plăcută. „Asta-i fotografie la mine!” Va fi un falnic decorativ al Redacției.

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul.

Ceea ce era de prevăzut încă de mult, s'a întemplant: Orașul Santiago a capitulat; trupele Spaniole au căpătat voie să iasă din el cu armele lor și acum vor fi trans- portate acasă, în Spania, pe corăbii neutrale, legându se că în răsboiul ce decurg acum nu mai vor lua parte sub nici o împregiu- rare.

În urma acestei capitulări aproape în- treaga insulă Cuba a ajuns în mâinile Ame- ricanilor; ear numărul Spaniolilor prinși e de 12—15 000.

Se crede, că acum Spania va fi aplecată a încheia cât de curând pace; aproape toată țara este așa dispusă, numai domii gene- rali nu, ei ar vroi să 'și arete bravura pe socoteala bietelor cătane și sudoarei cetă- tenilor cu munca productivă.

Eacă depeșile:

Washington, 15 Iulie. Tocmai s'a iscălit acum în Cap-Haitien hârtia privitoare la capitularea orașului Santia- go. Statele-Unite au primit condi- țiunile puse de Spanioli, adică să părăsească orașul cu arme și cinste, ear' apoi să fie transportați acasă.

New-York, 15 Iulie. S'a încetat cu expedarea trupelor spre insula Cuba.

Presidentul Mac Kinley a declarat unui corespondent de ziar, că dorește sincer încetarea răsboiului, numai Spa- nia să facă primul pas.

Madrid, 15 Iulie. Toate drepturile personale garantate prin constituție cetă- tenilor, au fost suspendate.

Editor: Aurel Popovici-Carcianu.
Redactor responsabil: Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Jancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovșteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8-9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11-12 E. Hodoș, „Căntece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru școlarele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurecu, Brașov. 1897.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic Stefu, Iuliu Groșoreun, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.“

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Acte și documente relativ la Isoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul II) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Partea Otomană și Principatele Române.

Volumul III. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tratatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul IV: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tratatul de Paris.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, de la 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Liturgia Sfințului Ioan Crisostom“ culeasă, aleasă și întocmită pe baza melodiilor vechi bisericești, pentru corul școlarilor pe două voci — sopran și alt — de Nicolae Stefu, învățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrațiunea foii noastre.

Băile Herculane (Mehadia)

(Herkulesfürdő, Ungaria)

STAȚIUNE DE CALE FERATĂ POSTĂ ȘI TELEGRAF.

RENUMITE TERME SULFUROASE ȘI SĂRATE,

CU TEMPERATURĂ TERESTRĂ DE 55° C.

Începutul sezonului la 1 Mai

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedeză și masajiu. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendezvous internațional. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiune. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Lumină electrică. — Muzică proprie. — Orfeu (Teatru Variété).

MEDICI ROMÂNI

CONSULTAȚIUNI ÎN TOATE LIMBILE EUROPENE.

Juncțiune cu trenul expres și Orient-expres; dela Orșova cu năile danțrene

BILETE CU PREȚURI REDUSE.

174 5-10 FRECUENȚA ÎN ANUL 1897: PRESTE 10.000.

Valabil dela 1 Maiu 1898.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Maiu 1898

Table with columns for routes (Arad-Budapesta, Arad-Ciaba-Oradea-mare, Arad-Teiuș, Teiuș-Arad) and train schedules (dim, acc, d. m., a. m., seara).

Table with columns for routes (Arad-Ciaba-Oradea-mare, Oradea-mare-Ciaba-Arad, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Arad-Seghedin) and train schedules (dim, a. m., seara).

Table with columns for routes (Seghedin-Arad, Arad-Brad, Brad-Arad) and train schedules (d. m., seara, dim).

Table with columns for routes (Ternova-Cheriu, St.-Ana-Chitighaz, Chitighaz-St.-Ana, Borș-Sebeș-Moneasa, Moneasa-Borș-Sebeș, Borș-Ineu-Cermeiu, Cermeiu-Borș-Ineu) and train schedules (dim, d. m., seara).